

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. П., 06.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Таня Петкова

при участието на секретаря МАЯ ВЛАДОВА
като разгледа докладваното от Таня Петкова Административно наказателно дело № 20215220201299 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „КОСТАЛ БЪЛГАРИЯ АУТОМОТИВ“ ЕООД, ЕИК 203880369, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „С.“ №4 представлявано от управителя Й.Г., чрез пълномощника „Адвокатско дружество Микински и съдружници“ действащо чрез адв. Н.С. от САК, против Наказателно постановление № 584939-F584669 от 30.06.2021 г. издадено от Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив, с което на основание чл.180а ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл.86 ал.1 т.2 и т.3 във вр. с чл.86 ал.2, чл.63 ал.4 във вр. с чл.117 ал.3 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 3 142,30 лева.

Релевираните в жалбата оплаквания обобщено се свеждат до нарушение на материалния и процесуалния закон, с твърдение, че нарушението не е било извършено предвид възприетата от наказващия орган дата, като се иска отмяна на НП като незаконосъобразност и се претендират разноски.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата и изложените в нея аргументи, както и излага такива за процесуална неизправност на НП. Пледира същото да бъде отменено и прави искане за присъждане на сторените разноски в полза на въззивника.

Въззиваемата страна се представлява от процесуален представител, който оспорва жалбата, ангажира доказателства и излага аргументирано становище за

законосъобразност на НП, като иска то да бъде потвърдено, а жалбата оставена без уважение като неоснователна. Представя и писмени бележки по същество. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на наказващия орган в размер на 100 лева и не възразява прекомерност на претендираните разноски от ответната страна.

Като взе предвид изложените в жалбата оплаквания и становищата на страните и прецени събраните по делото гласни и писмени доказателства, при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Дружеството-жалбоподател е санкционирано с атакуваното НП при следната възприета от наказващия орган фактология:

След извършена проверка на дружество „Костал България Аутомотив“ по отношение на деклариран ДДС от дружеството и чуждестранните му контрагенти, било установено, че „Костал България Аутомотив“ ЕООД като платец на ДДС при условията на глава осма от ЗДДС, не е начислило ДДС в предвидените от закона срокове за получено вътреобщностно придобиване (ВОП) на стоки от следните доставчици:

1. „Schrauben Betzer GmbH & Co.KG“ с VIN DE125799249 по следните фактури (с обща данъчна основа в размер на 7 393.04лв., съответно начислен ДДС с Протоколи по чл.117 от ЗДДС в общ размер на 1 478,61 лв.): - Фактура № 19802077/27.05.2019г. с данъчна основа 3 307.50 евро или 6 468,91 лева. Стоката била получена на 04.06.2019г., видно от представен документ DELIVERY NOTE. Съставен бил Протокол № 4600024197/01.08.2019 г. с данъчна основа в размер на 6 468,91лв. и ДДС в размер 1 293,78лв.;- Фактура № 19802078/27.05.2019г. с данъчна основа 472.50 евро или 924,13лв. Стоката била получена на 04.06.2019г., видно от представен документ DELIVERY NOTE. Съставен бил Протокол № 4600024198/01.08.2019г. с данъчна основа в размер на 924,13лв. и ДДС в размер 184,83лв.

2. „Termoplast, s.r.o.“ с VIN CZ26063981 по следните фактури (с обща данъчна основа в размер на 23 819.87лв., съответно начислен ДДС с Протоколи по чл.117 от ЗДДС в общ размер на 4 763,97 лв.): - Фактура № 219250691/09.05.2019г. с данъчна основа 11 189,55 евро или 21 884,87 лева. Стоката била получена на 12.05.2019 г., видно от представено ЧМР. Съставен бил Протокол № 4600024630/01.08.2019г. с данъчна основа в размер на 21 884,87лв. и ДДС в размер 4 376,97лв.; - Фактура № 219250698/10.05.2019г. с данъчна основа 989.35 евро или 17 073,51лева. Съставен бил Протокол № *****/01.08.2019г. с данъчна основа в размер на 1 935,00лв. и ДДС в размер 387,00лв.

3. „Furukawa Electric Autoparts Central Europe, s.r.o“ с VIN CZ26466686 по

следната фактура № 11900097/30.05.2019г. с данъчна основа 8 471,88 евро или 16 569,56 лева. Съставен бил Протокол № 4600023190/01.07.2019 г. с данъчна основа в размер на 16 569,56лв. и ДДС в размер 3 313,92лв.

4. „KOSTAL CR, spot, s г.о“ с ДДС номер CZ49687131 по следните фактури (с обща данъчна основа в размер на 266 447.12лв., съответно начислен ДДС с Протоколи по чл.117 от ЗДДС в общ размер на 53 289,55 лв.): - Фактура № 12261999/10.05.2019г. с данъчна основа 5 879,39 евро или 11 499.09 лева. Съставен бил Протокол № 3800006740/14.10.2019г. с данъчна основа в размер на 11 499.09 лв. и ДДС в размер 2 299,82лв.; - Фактура № 12263566/15.05.2019г. с данъчна основа 5 344,90 евро или 10 453.72 лева. Стоката била получена на 16.05.2019г., видно от представен ЧМР. Съставен бил Протокол № 3800006743/14.10.2019г. с данъчна основа в размер на 10 453.72 лв. и ДДС в размер 2 090,74лв.; - Фактура № 12263568/15.05.2019г. с данъчна основа 9 798,98 евро или 19 165.14 лева. Стоката била получена на 16.05.2019г., видно от представен ЧМР. Съставен бил Протокол № *****/09.07.2019г. с данъчна основа в размер на 19 165.14 лв. и ДДС в размер 3 833,04лв.; - Фактура № 12264059/16.05.2019г. с данъчна основа 9 798,98 евро или 19 165.14 лева. Стоката била получена на 20.05.2019г., видно от представен документ EDI-GR/ISSUE SLIP. Съставен бил Протокол № 3800006745/14.10.2019г. с данъчна основа в размер на 19 165.14 лв. и ДДС в размер 3 833,04лв.; - Фактура № 12264452/17.05.2019г. с данъчна основа 9 798,98 евро или 19 165.14 лева. Съставен бил Протокол № 3800006746/14.10.2019г. с данъчна основа в размер на 19 165.14 лв. и ДДС в размер 3 833,04лв.; - Фактура № 12264757/18.05.2019г. с данъчна основа 9 798,98 евро или 19 165.14 лева. Стоката била получена на 19.05.2019г., видно от представен ЧМР. Съставен бил Протокол № 3800006747/14.10.2019г. с данъчна основа в размер на 19 165.14 лв. и ДДС в размер 3 833,04лв.; - Фактура № 12265249/20.05.2019г. с данъчна основа 5 511,92 евро или 10 780.38 лева. Съставен бил Протокол № 3800006749/14.10.2019г. с данъчна основа в размер на 10 780.38 лв. и ДДС в размер 2 156,07лв.; - Фактура № 12265676/21.05.2019г. с данъчна основа 7 349,23 евро или 14 373.84 лева. Съставен бил Протокол № *****/14.10.2019г. с данъчна основа в размер на 14 373.84 лв. и ДДС в размер 2 874,78лв.; - Фактура № 12266477/22.05.2019г. с данъчна основа 9 798,98 евро или 19 165.14 лева. Стоката била получена на 25.05.2019г., видно от представен ЧМР. Съставен бил Протокол № 3800006752/14.10.2019г. с данъчна основа в размер на 19 165.14 лв. и ДДС в размер 3 833,04лв.; - Фактура № 12266970/24.05.2019г. с данъчна основа 9 798,98 евро или 19 165.14 лева. Стоката била получена на 27.05.2019г., видно от представен документ EDI-GR/ISSUE SLIP. Съставен бил Протокол № 3800006753/14.10.2019г. с данъчна основа в размер на 19 165.14 лв. и ДДС в размер 3 833,04лв.; - Фактура № 17248459/24.05.2019г. с данъчна основа 5 197,00 евро или 10 164.45 лева. Съставен бил Протокол № 4600025001/01.09.2019г. с данъчна основа в размер на 10 164.45 лв. и ДДС в размер 2 032,89лв.; - Фактура № 12267198/25.05.2019г.

с данъчна основа 9 798,98 евро или 19 165.14 лева. Съставен бил Протокол № 3800006754/14.10.2019г. с данъчна основа в размер на 19 165.14 лв. и ДДС в размер 3 833,04лв.; - Фактура № 12267773/27.05.2019г. с данъчна основа 9 798,98 евро или 19 165.14 лева. Съставен бил Протокол № 3800006755/14.10.2019г. с данъчна основа в размер на 19 165.14 лв. и ДДС в размер 3 833,04лв.; - Фактура № 12268647/29.05.2019г. с данъчна основа 9 798,98 евро или 19 165.14 лева. Съставен бил Протокол № 3800006756/14.10.2019г. с данъчна основа в размер на 19 165.14 лв. и ДДС в размер 3 833,04лв.; - Фактура № 12268904/30.05.2019г. с данъчна основа 9 798,98 евро или 19 165.14 лева. Съставен бил Протокол № 3800006757/14.10.2019г. с данъчна основа в размер на 19 165.14 лв. и ДДС в размер 3 833,04лв.; - Фактура № 17248765/31.05.2019г. с данъчна основа 8 960,00 евро или 17 524.24 лева. Съставен бил Протокол № 4600023724/01.07.2019г. с данъчна основа в размер на 17 524.24 лв. и ДДС в размер 3 504,85лв.

Общо данъчна основа- 314 229,59лв. и ДДС в общ размер-62 846,05 лв.

С оглед разпоредбите на чл.63 ал.4 от ЗДДС „... данъкът става изискуем на датата на издаване на фактурата, когато тази фактура е издадена преди 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е настъпило данъчното събитие“, в конкретния случай през месец май 2019 г. и преди 15.06.2019г. и в предвид документите за получаването на стоките и датата на фактурите, дружеството е следвало да начисли ДДС през май 2019г. (месеца на възникване на данъчно събитие), чрез издаване на Протоколи по чл.117 ал.1 т.1 от ЗДДС и да включи размера на данъка, отразен в Протоколите в Дневника за продажби и СД по ЗДДС за съответния период- месец май 2019 г.

Протоколите за осъществените ВОП са издадени, както следва:

- за Фактура № 11900097/30.05.2019г., издадена от „Furukawa Electric Autoparts Central Europe, s.r.o.“, с VIN CZ26466686 и Фактура № 12263568/15.05.2019г. и Фактура № 17248765/31.05.2019г., издадени от „KOSTAL CR, spol. s r.o.“ с ДДС номер CZ49687131 са издадени Протоколи по чл.117 от ЗДДС през месец юли 2019г. като данъкът по тях в общ размер на 10 651.81лв. е начислен в месец юли 2019г., с включването на издадените Протоколи по чл.117 от ЗДДС в Дневника за продажби и СД по ЗДДС за месец юли 2019 г.;

- за Фактура № 19802077/27.05.2019 г., Фактура № 19802078/27.05.2019г., издадени от „Schrauben Betzer GmbH & Co. KG“ с VIN DE125799249 и Фактура № 219250691/09.05.2019г. и Фактура № 219250698/10.05.2019г., издадени от „Termoplast, s.r.o.“ с VIN CZ26063981 са издадени Протоколи по чл.117 от ЗДДС през месец август 2019г., като данъкът по тях в общ размер на 6 242.58лв. е начислен в месец август 2019г., с включването на издадените Протоколи по чл.117 от ЗДДС в Дневника за продажби и СД по ЗДДС за м. август 2019г.;

- за Фактура № 17248459/24.05.2019г., издадена от „KOSTAL CR, spol. s r.o.“ с ДДС номер CZ49687131 е издаден Протокол по чл.117 от ЗДДС през месец септември 2019г., като данъкът по него в размер на 2 032.89лв. е начислен в м. септември 2019г., с включването на издадения Протокол по чл.117 от ЗДДС в Дневника за продажби и СД по ЗДДС за м. септември 2019г.;

- за Фактура № 12261999/10.05.2019г., Фактура № 12263566/15.05.2019г., Фактура № 12264059/16.05.2019г., Фактура № 12264452/17.05.2019г., Фактура № 12264757/18.05.2019г., Фактура № 12265249/20.05.2019г., Фактура № 12265676/21.05.2019г., Фактура № 12266477/22.05.2019г., Фактура № 12266970/24.05.2019г., Фактура № 12267198/25.05.2019г., Фактура № 12267773/27.05.2019г., Фактура № 12268647/29.05.2019г., Фактура № 12268904/30.05.2019г., издадени от „KOSTAL CR, spol. s r.o.“ с ДДС номер CZ49687131 са издадени Протоколи по чл.117 от ЗДДС през м. октомври 2019г., като данъкът по тях в общ размер на 43 918.77лв. е начислен в м. октомври 2019г., с включването на издадените Протоколи по чл.117 от ЗДДС в Дневника за продажби и СД по ЗДДС за м. октомври 2019г.

За получените доставки дружеството има право на пълен данъчен кредит, тъй като услугите са свързани с основната дейност на лицето- производство на части за автомобили.

Нарушението било довършено с подаването на СД с Вх.№ 13001633864/14.06.2019г. Същата била подадена в ТД на НАП Пловдив, офис П..

Нарушението било установено при извършване на проверка за установяване на факти и обстоятелства с представените във връзка с връчено ИПДПОЗЛ документи-същите са представени по електронен път на 02.11.2020 г. и на 24.11.2020 г. и са входирани в Деловодството на ТД на НАП Пловдив, офис П. под № 6659#24/23.11.2020 г. и под № 6659#26/25.11.2020г.

Така констатираното съставлявало нарушение на чл.86 ал.1 т.2 и т.3 от ЗДДС във вр. с чл.86 ал.2, чл.63 ал.4 от ЗДДС във вр. с чл.117 ал.3 от ЗДДС.

Нарушението било извършено за първи път.

По повод на всичко това на дружество „Костал България Аутомотив“ била изпратена Покана с Изх.№ 23674 от 15.12.2020г. на декларирания от същото електронен адрес за кореспонденция и била връчена на 16.12.2020 г. На указаната дата не се явил законовия представител на дружеството, нито упълномощен от него представител, поради което срещу дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН с бл. № F584669 от 04.01.2021 г. в отсъствие на нарушителя на основание чл.20 ал.2 от ЗАНН. Впоследствие АУАН бил предявен и връчен на 18.01.2021 г. на финансовия директор на дружеството, надлежно упълномощен да го представлява.

Въз основа на съставения АУАН на 30.06.2021 г. било издадено обжалваното НП, връчено отново на пълномощника на санкционираното дружество на 16.08.2021 г., видно от разписката към НП. Жалбата против НП била подадена от адвокат от надлежно упълномощеното да представлява санкционираното дружество Адвокатско дружество до съда чрез АНО като била входирана в деловодството на ТД на НАП, Офис П. на 24.08.2021 г. Въпреки, че входирането на жалбата е извършено на осмия ден от връчването на НП, съдът счита, че жалбата е депозирана в законоустановения седмодневен срок, той като видно от същата в нея е отбелязана дата на съставяне 23.08.2021 г., дата на която жалбата вероятно е била изпратена на наказващия орган. При липсата на ангажирани от страна на АНО доказателства за датата на депозиране на жалбата, а и поради липса на възражение за просрочие от негова страна, съдът счита, че следва да бъде прието в полза на жалбоподателя, че въззивната жалба е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и то от лице, активнoleгитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП пред компетентния съд, поради което я намира за процесуално ДОПУСТИМА.

Гореописаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства и от показанията на актосъставителя- св. Р.Б.-Т.. Съдът кредитира изцяло събраните писмени и гласни доказателства, които по съществото си са достоверни и непротиворечиви, като по категоричен начин очертават гореописаната фактическа обстановка.

От правна страна съдът намира, че жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място съдът счита за неоснователни направените от процесуалния представител на въззивника възражения, касаещи нарушение на процесуалния закон, а именно че в АУАН и НП не било посочено мястото на извършване на нарушението, а в НП и начина, по който била изчислена наложената имуществена санкция.

Видно от АУАН и НП е, че е посочено мястото на извършване на нарушението- ТД на НАП Пловдив, Офис П.. Вярно е, че това обстоятелство не е изрично посочено като място на извършване на нарушението, но от визираното обстоятелство, а именно че дружеството с подаване на Справка декларация с Вх. № 13001633864 на 14.06.2019 г. в ТД на НАП- Пловдив, Офис П. е довършило нарушението, ясно визира мястото на извършване на нарушението.

Вярно е, също че в НП не е посочен начинът/методът на изчисление на наложената имуществена санкция, но това и не е необходимо. Санкционната норма въз основа на която е наложена санкцията на дружеството, а именно чл.180а ал.1 от ЗДДС, ясно разписва, че имуществената санкция, която се налага на юридическо лице, което е регистрирано лице и като е длъжно, не начисли данък в предвидените в ЗДДС срокове в случаите, когато данъкът е изискуем от лицето като платец по глава осма и за начисления данък лицето има право на пълен данъчен кредит, е в размер 5 на сто от

неначисления данък, но не по-малко от 50 лева, а в НП ясно е посочен размерът на неначисления данък- 62 846,05 лв., като 5% от тази сума се равнява именно на 3 142,30 лева в какъвто размер е наложената на дружеството имуществена санкция.

С въззивната жалба се навежда и още едно възражение за допуснато нарушение на процесуалния закон, изразяващо се в нарушение на чл.18 от ЗАНН, тъй като ставало въпрос за няколко извършени административни нарушения, понеже били налице 20 отделни данъчни събития, за които не бил начислен и отразен ДДС в законоустановените срокове, като по този начин били налице 20 отделни нарушения, които обаче били обединени от наказващия орган в едно адм. нарушение.

Съдът намира за неоснователно и това възражение. Съгласно разпоредбата на чл.87 ал.1 от ЗДДС „данъчен период по смисъла на този закон е периодът от време, след изтичането на който регистрираното лице е длъжно да подаде справка декларация, с резултата за този данъчен период.“ Алинея втора на същия член разписва, че данъчният период е едномесечен за всички регистрирани лица и съвпада с календарния месец, освен случаите по гл.18. Тоест за всеки данъчен период- месечен, се подава в НАП една справка-декларация, по правилото на чл.125 ал.1 ЗДДС, като се включват всички сделки (доставки и продажби) в този период и отразява и формираната от тях данъчна основа и съответно начисления ДДС. Дневникът за продажбите, които се издава, също следва да включва всички издадени фактури за извършени продажби в страната, всички издадени протоколи за получени вътрешнообщностни придобивания (ВОП) и всички издадени протоколи за получени услуги от страна-членка през съответния данъчен период. Тоест за всеки данъчен период, който е месечен, се съставя и подава в НАП един Дневник за продажбите и една справка-декларация, респ. начисляването е на база всички сделки за ВОП на стоки и услуги в месечния данъчен период, а не за всяка сделка/фактура отделно. При това положение, в настоящия случай всички сделки, за които са издадени фактурите, а именно през месец май 2019 г. и преди 15.06.2019 г. по арг. на чл.63 ал.4 от ЗДДС, по които данъкът е станал изискуем, то ДДС е следвало да се начисли през м. май 2019 г. и да отрази същия в СД за м. май 2019 г., т.е. ДДС е следвало да се начисли и отрази за данъчен период- м. май 2019 г., за това е и налице едно нарушение.

В допълнение, следва да се посочи, че дори и да се приеме хипотетично, че всяка сделка/фактура, по която не е начислен и отразен своевременно ДДС съставлява отделно нарушение, в случая 20 на брой, то обстоятелството, че всички те с оглед на данъчния период са приети и представени като едно нарушение, по никакъв не нарушава правата и интересите на дружеството-жалбоподател. Точно обратното, това е изцяло в негов интерес и дори и формално да е налице допуснато процесуално нарушение, като ненакърняващо правата на санкционираното лице, не може да се приеме за съществено такова и съответно въззивникът да се позовава на него,

претендирайки отмяна на НП.

Съдът при извършената служебна проверка не констатира други СПН, нарушаващи правото на защита на наказаното лице. АУАН е започнало със съставяне на АУАН, предхождан от извършена проверка въз основа на налична база данни от информационен масив, който съдържа информация за движението на вътреобщностни придобивания. Дружеството е било надлежно поканено за съставяне на акта и след като не се явил представител на същото е съставен в отсъствие на нарушителя, след което му е бил надлежно предявен и връчен екземпляр. АУАН, както и НП са съставени в законоустановените срокове и от компетентни органи в кръга на правомощията им по закон. В това производство при съставяне на акта и издаване на процесното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Налице е съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението.

От правна страна съдът намира, че дружеството-жалбоподател е извършило вмененото му нарушение, като намира за неоснователни направените от правна страна възражения от въззивника.

На първо място се възразява, че в случая при ВОП на стоки ДДС се начислява от получателя (в конкретния случай дружеството-жалбоподател) чрез издаването на Протокол по чл.117 от ЗДДС. При това положение имайки предвид, че част от фактурите били издадени през втората половина на м. май 2019 г., а стоките и доставките били получавани през месеците май и юни, при което положение дружеството могло да начисли ДДС не през м. май, а през м. юни 2019 г. и това обстоятелство да бъде декларирано в СД за м. юли 2019 г.

В случая следва да се има предвид следното: съгласно чл.63 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато стоките или услугите са доставени. На датата на настъпване на данъчното събитие настъпват едновременно две правни последици: данъкът става изискуем и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли или възниква основание за освобождаване от начисляване на данък за доставките с място на изпълнение извън територията на страната (арг. чл.25 ал.6 от ЗДДС).

При ВОП на територията на България възниква задължение за начисляване на ДДС и възниква основание за освобождаване от облагане на доставчика в чуждата държава-членка.

Както се посочи по-горе, лицата се разчитат с бюджета на едномесечен данъчен период, който съвпада с календарния месец. Резултатът за данъчния период е разликата между общата сума на данъка, който е изискуем от лицето за този данъчен

период, и общата сума на данъчния кредит, за който е упражнено правото на приспадане през този данъчен период (чл.88 ал.1 от ЗДДС). Тоест всички сделки, които водят до начисляване на ДДС и са извършени през съответния данъчен период са индивидуализирани конкретно към този данъчен период, през който е възникнало данъчното събитие.

На следващо място, датата на възникване на данъчното събитие поражда настъпване на изискуемостта на ДДС, т.е. настъпването на данъчното събитие е началният срок за издаване на протокол, който се издава не по-късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем, съгласно чл.117 ал.3 от ЗДДС. И в протокола, както и във фактурата задължителен реквизит е датата на възникване на данъчното събитие на доставката, тъй като те удостоверяват настъпването на този факт.

Спорният момент, който се поставя и от жалбоподателя, е може ли протоколът да бъде издаден през период, различен от периода на данъчното събитие, като с този протокол се начисли данък през период различен от периода на данъчното събитие. Отговорът на този въпрос е отрицателен.

Съгласно чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, данъкът е дължим за данъчния период, през който е издаден данъчният документ. Всички фактури в случая, са издадени през май 2019 г., т.е. данъкът е дължим за месец май 2019г., а за да стане дължим трябва преди това да се начисли за същия месец. Когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - данъкът е дължим за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем. Изискуем става при настъпване на данъчното събитие.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗДДС регламентира, че данъкът става изискуем на датата на издаване на фактурата- в случая месец май 2019г. и то дори когато фактурата е издадена преди 15-ия ден на месеца, следващ месеца на данъчното събитие (т.е. до 15.06.2019 г.). Смисълът на разпоредбата е, че справка-декларацията по ЗДДС се подава в 14-дневен срок след изтичане на месеца на данъчното събитие, като издадените до 14-то число документи следва да се включат в месеца на данъчното събитие. В този смисъл е и разпоредбата на чл.69 т.2 от Директивата : 1. В случай на ВОП на стоки ДДС става изискуем на 15-то число от месеца, следващ този, в който настъпва данъчното събитие. 2. Чрез дерогация от §1 ДДС става изискуем при издаването на фактурата, предвидена в член 220, ако тази фактура е издадена преди 15-то число от месеца, следващ този, в който настъпва данъчното събитие. Такава дерогация е нормата на чл.63 ал.4 от ЗДДС.

Следва да се има предвид и това, че данъчното събитие е обективен факт, който не зависи от волята на страните по сделката, т.е. дали да издадат или не данъчни документи. Целта на закона е да не се укрива начисляване на данък, респ. да не се закъснява с начисляване на данък чрез късно издаване на фактури. Затова срокът за

издаване на данъчни документи започва да тече от датата на данъчното събитие, когато данъкът е станал изискуем. ЗДДС и директивата не съдържат норми за отлагане настъпването на данъчното събитие. До такова превратно положение се стига, когато протоколът за начисляване на ДДС е издаден в 15-дневния срок, като кумулативно е издаден през следващия данъчен период и начислен през следващия данъчен период, които са различни от периода на данъчното събитие. Протоколът се издава не по-късно от 15 дни от датата на изискуемост, като независимо от края на срока следва да се включи през данъчния период на изискуемост на данъка, който е данъчният период на настъпване на данъчното събитие (удостоверено с издадената фактура от доставчика в чуждата страна-членка), тоест приоритет има данъчното събитие и срокът може да е по-къс от 15 дни.

Следва също така да се има предвид и механизма на начисляване и приспадане на ДДС. Правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащия на приспадане данък стане изискуем (чл. 68, ал. 2 от ЗДДС). Начисляването и приспадането са корелативни права и задължения. В случаите на ВОП и получаване на услуги, доставчикът в страна-членка има право да бъде освободен от облагане с данъчна ставка 0%, а получателят в България е длъжен да начисли ДДС със ставка 20%, но има и правото да ползва данъчен кредит за получените стоки и услуги. Тези корелативни права и задължения възникват през един и същ данъчен период на доставката. Ако начисляването на ДДС е през друг данъчен период, корелацията се нарушава, като се декларират сделки/услуги със ставка 0%, без тези сделки да са обложени в срок при получателя им.

В настоящия случай всички фактури са издадени през м. май 2019 г. и отразяват данъчното събитие през м. май 2019 г. Съставените от дружеството протоколи по чл.117 от ЗДДС съдържат различна дата на данъчното събитие от тази във фактурите и те са доказателство за това, че ДДС е начислен със закъснение. От направената справка при извършената проверка се установяват разликите в декларираните доставки между контрагентите в двете страни-членки и по-конкретно е налице разлика между извършени ВОД в чуждата държава-членка и получени ВОП в България. Те се дължат именно на закъснялото начисляване на ДДС в България.

Неоснователно е и възражението за това, че в случая се касаело до доставки с непрекъснато изпълнение. Доставките с непрекъснато изпълнение са регламентирани в чл. 25, ал. 4 и ал. 5 и чл. 63, ал. 6 от ЗДДС. Отличителен критерий при тях е, че е налице една доставка (един договор, едно правно основание), в рамките на който се извършват еднородни престации. Такива са например абонаментните договори- такива по предоставяне на далекосъобщителни услуги, радио- и телевизионно излъчване и услуги, извършвани по електронен път, както и договорите за наем. По тези доставки се извършват еднородни престации с определена периодичност. Докато в случая

предмет на доставки са стоки и услуги във връзка с извършваната от жалбоподателя дейност- производство на високотехнологични компоненти за автомобили.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 4 от ЗДДС регламентира, че всеки период, за който е уговорено плащане, се смята за отделна доставка и данъчното събитие за нея възниква на датата, на която плащането е станало дължимо. Нормата въвежда фикция, че плащането се смята за доставка. Алинея пета на същия член въвежда допълнителен критерий - период по-дълъг от 1 година. Отново е въведена фикция, основаваща се на 1-годишния период, като изтичането на годината се смята за данъчно събитие. Начисляването на данъка е отложено при изтичане на годината. Подобна е нормата на чл. 63. ал. 6 от ЗДДС, но фикцията се основава на календарен месец.

В настоящия случай дружеството-жалбоподател не е ангажирало доказателства за сделки с непрекъснато изпълнение и не е твърдяло в хода на проверката, че има договори за непрекъснато изпълнение. Твърденията на жалбоподателя за трайни търговски отношения не са законов критерий за квалифициране на една сделка като такава с непрекъснато изпълнение. Напротив, представените фактури, тяхното ежемесечно отчитане и предмет на сделките са доказателство, че всяка сделка е самостоятелно данъчно събитие и се отчита счетоводно като отделна сделка.

Неоснователен за настоящия съдебен състав е и последният довод посочен в жалбата относно приложението на чл.28 ЗАНН. Несвоевременното начисляване на дължимия данък води до временна липса в държавния бюджет. От друга страна, установени са множество несъответствия по системата VIES по отношение на много доставчици за един голям период от време- от 2016г. до 30.06.2019г., като тези несъответствия са ангажирали проверка продължила дълго време. Освен това е засегнат и реда за документиране/деклариране и отчитане, което води до несъответствия в отчетността по ВОД-ВОП.

С оглед на всичко изложено до тук, съдът счита, че правилно АНО е приел, че дружеството-жалбоподател е осъществило състава на нарушението по чл.86, ал.1, т.2 и т.3 от ЗДДС във връзка с чл.86, ал.2, чл.63, ал.4 във връзка с чл.117, ал. 3 от ЗДДС, доколкото всички процесни фактури са от м. май 2019 г. и за всички сделки по тях е следвало начисляване на ДДС за този данъчен период, но в подадената от дружеството на 14.06.2019г. справка-декларация дължимият за тях данък не е бил включен.

Правилно е и решението на наказващия орган да санкционира дружеството-нарушител по чл. 180а ал.1 от ЗДДС, тъй като в случая данъкът е начислен, но не своевременно през месец май 2019 г. Неоснователно се претендира приложение на чл.180а ал.3 от ЗДДС, която норма е приложима само в случаите, когато данъкът е начислен в период следващ този, в който е трябвало да се начисли. По-горе се изложиха подробни съображения за отхвърляне възраженията, че данъкът по фактурите от втората половина на месец май следва да се начисли за месец юни, респ.

чрез СД за юли 2019г., които аргументират и неприложението на цитираната разпоредба. При положение, че данъкът за процесните доставки е следвало да се начисли за м. май 2019г., а той е бил начислен юли, август, септември и октомври 2019г., претенцията за приложение на чл.180а ал.3 ЗДСС е неоснователна. Приложимата санкционна норма е тази, на която се е позовал наказващият орган- по чл.180а ал.1 от ЗДДС, който правилно е изчислил и размера на имуществената санкция- 5 на сто от неначисления данък, чиито общ размер е 62 846,05 лв., което определя размера на наложената санкция- 3 142,30 лева.

Всичко изложено до тук обосновава решението за потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно, което пък води до основателност на претенцията на представителя на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В процеса въззиваемата страна е представлявана от юрисконсулт, надлежно упълномощен от изпълнителния директор на НАП да представлява агенцията и всички нейни структурни звена. Искането е направено своевременно в хода на съдебното производство, преди обявяване на делото за решаване. На основание чл.63 ал.3 от ЗАНН следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на ТД на НАП- Пловдив- учреждениято към което принадлежи органът издал НП. С оглед разпоредбата на чл.63 ал.5 от ЗАНН, възнаграждението следва да бъде определено съгласно разпоредбата на чл.37 от Закона за правната помощ, съгласно която заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя от наредба на МС по предложение на НБПП. В случая за защита в производство по ЗАНН, чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150 лева. Настоящото производство се разглежда в едно съдебно заседание с разпит на един свидетел и с обсъждане на множество писмени доказателства. Процесуалният представител на наказващия орган изложи аргументирано становище, като отговори на всички направени от ответната страна възражения и представи подробни писмени бележки по същество, още повече че делото е с фактическа и правна сложност. Поради това и съдът счита, че следва да присъди поискания размер на юрисконсултското възнаграждение, а именно 100 лева

Пак с оглед изхода на делото неоснователна се явява претенцията на въззивника за присъждане на разноски в негова полза и това искане следва да се остави без уважение.

По изложените до тук съображения Районен съд П. в настоящия състав, след като извърши анализ на установените обстоятелства и на основание чл.63 ал.2 т.5 от ЗАНН,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 584939-F584669 от 30.06.2021 г. издадено от Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив, с което на „КОСТАЛ БЪЛГАРИЯ АУТОМОТИВ“ ЕООД, ЕИК 203880369, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „С.“ №4 представлявано от управителя Й.Г., на основание чл.180а ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл.86 ал.1 т.2 и т.3 във вр. с чл.86 ал.2, чл.63 ал.4 във вр. с чл.117 ал.3 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 3 142,30 лева, **като законосъобразно.**

ОСЪЖДА „КОСТАЛ БЪЛГАРИЯ АУТОМОТИВ“ ЕООД, ЕИК 203880369, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „С.“ №4 представлявано от управителя Й.Г. **ДА ЗАПЛАТИ** на ТД на НАП Пловдив, представлявана от директор, разноси в размер на 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

ОТХВЪРЛЯ искането на жалбоподателя за присъждане на разноси в негова полза, като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Административен съд П..

Съдия при Районен съд – П.: _____